

Łogodla, ty luby křechesczijan, neposwigaj se
a nemysl se žedne, až by gotowy, až ichi niz ne-
brachuju! Zo ga by? Howaz niz ať „glinany rěd“,
do kotregož Bog ten Kněz swoju gnadu jo hulal.
Možo ga „ten glinany gjarnz“ se welizasch? Och
kať jěšno chopijo bratasch, kať jěšno jomu dno
hupaňo! A ty, kať jěšno ty padnosch, kať jěšno
ten rěd twojogo schěta se stamjo! Łogodla s'dža-
nim a s'bojasnu pytaj twoju sbožnoscz, a pschoß,
ab mostal wěrnny až do kónza a dostal tu fronu
togo žyweňa sruki twojogo Kněsa Jesom Christusa.

Groba Zinzendorf jo křesczi swojogo Wimož-
nika wele křchastnych kjarližow spiwal. S'togo jad-
nogo pať jo ten jaden podstawk daloko a schyroko
mjas křchesczijanamy snaty, a se spiwaj, gaž křchesc-
czijaniske bratschi křchě se želisch a rostyl hysch, ab
kuzdy swoju drogu domoj schel. To jo ten versch:
„Die wir uns allhier beisammen finden.“ Ab jen
tefe se berškimi hustami mogali spiwasch, ga jo
tudny pschestawjonny:

Die wir uns allhier beisammen finden.

Schykne how se ruze na to damny,

Lebe, Jesus, wěrne hysch;

Twoju swětu martru lubo mamny,

S'Tobu zomy rostyl hysch.

Kněžo lubschy, daj dam snaine tudny,

Až rad křyschysch na nasch kjarliž chudny;

Gron že „Amen“ k'tomu sam:

„Měr ja daju schyknyh wam!“

Teschnar, 1865.

Schischczany mot J. W. Brandta w'Choschebusu.